

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 3291

Warszawa, 24 maja 2023 r.

Panie i Panowie Posłowie
na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przekazuję wniesiony, na podstawie art. 118 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2 i art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, a także na podstawie art. 32 ust. 1 regulaminu Sejmu, **obywatelski projekt ustawy**

- o zmianie ustawy o lasach.

Projekt ustawy został wniesiony zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2, art. 9 ust. 2 oraz art. 10 ust. 2 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli.

Do reprezentowania Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej – na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli – został wskazany Pan Michał Gzowski a jako osoba uprawniona do jego zastępstwa w pracach nad projektem ustawy wskazany został Pan Michał Woś.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Elżbieta Witek

U S T A W A

z dnia 2023 r.

o zmianie ustawy o lasach¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2022 r. poz. 672, 1726 i 2311) wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się preambułę w brzmieniu:

„Kierując się konstytucyjnym obowiązkiem władz publicznych w zakresie ochrony środowiska naturalnego,

uznając doniosłą rolę pokoleń Leśników Polskich w odzyskaniu przez Polskę niepodległości oraz wkład Lasów Państwowych w pomyślny rozwój Rzeczypospolitej Polskiej,

dążąc do zapewnienia i utrwalenia narodowego charakteru Lasów Państwowych prowadzących trwale zrównoważoną i wielofunkcyjną gospodarkę leśną,

mając na względzie działania organów Unii Europejskiej zmierzające do zawłaszczenia wyłącznej kompetencji państw członkowskich w zakresie leśnictwa oraz dążąc do przeciwdziałania tym procesom

uchwala się, co następuje:”;

2) po art. 5b dodaje się art. 5c w brzmieniu:

„Art. 5c. Minister właściwy do spraw środowiska przedstawia corocznie do dnia 31 marca Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej sprawozdanie z realizacji:

1) nadzoru nad gospodarką leśną;

2) celów trwale zrównoważonej gospodarki leśnej.”;

3) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

„Rozdział 1a

Kompetencje w zakresie gospodarowania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa

Art. 6a. Rzeczpospolita Polska zachowuje wyłączną kompetencję do kształtowania i realizacji polityki związanej z ochroną i gospodarowaniem lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa.

Art. 6b. Władze publiczne są obowiązane do kształtowania polityki leśnej mającej na celu zachowanie dziedzictwa narodowego lasów stanowiących własność Skarbu Państwa.

Art. 6c. Władze publiczne są obowiązane do niepodejmowania działań oraz do sprzeciwiania się działaniom zmierzającym do nadawania Unii Europejskiej kompetencji w zakresie ochrony i gospodarowania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 1395) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przed rozpatrzeniem w Radzie projektu aktu ustawodawczego Unii Europejskiej albo projektu aktu prawnego Unii Europejskiej przyjmowanego na podstawie art. 352 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącego leśnictwa Rada Ministrów przedstawia Sejmowi, w celu udzielenia wstępnej akceptacji, na piśmie informację o stanowisku Rzeczypospolitej Polskiej, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu w Radzie. Przepis ust. 2 stosuje się.

1b. Sejm udziela wstępnej akceptacji stanowisku Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 1a, większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.”;

2) w art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu:

„2a. Przedstawienie przez Radę Ministrów w Radzie stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu aktu prawnego Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczącego leśnictwa wymaga uzyskania pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej. W celu uzyskania opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej Rada Ministrów przedstawia na piśmie informację zawierającą uzasadnienie stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej.

2b. Komisja sejmowa właściwa do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej opiniuje projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 2a, większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy członków Komisji.

2c. Na wniosek 15 posłów opinię do projektu stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 2a, przedstawia Sejm większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.”;

3) w art. 13 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku nieudzielenia przez Sejm wstępnej akceptacji, o której mowa w art. 11 ust. 1a lub w przypadku nieuzyskania pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej, o której mowa w art. 12 ust. 2a, lub w przypadku nieuzyskania pozytywnej opinii Sejmu, o której mowa w art. 12 ust. 2c, Rada Ministrów zmienia informację o stanowisku Rzeczypospolitej Polskiej, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu w Radzie lub zmienia informację zawierającą uzasadnienie stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy art. 11 ust. 1a i 1b oraz art. 12 ust. 2a-2c stosuje się.

4. Do dnia uzyskania wstępnej akceptacji lub pozytywnych opinii, o których mowa w ust. 3, Rada Ministrów nie może przedstawić stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej organom Unii Europejskiej.”.

Art. 3. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Minister właściwy do spraw środowiska przedstawi Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej sprawozdanie, o którym mowa w art. 5c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Procedowane przez organy Unii Europejskiej zmiany przepisów traktatowych zmierzające do odebrania państwom członkowskim wyłącznej kompetencji w dziedzinie leśnictwa grożą zachwianiem polskiego modelu trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej. Podjęte próby zmierzają faktycznie do odebrania Polsce prawa do samostanowienia o 1/3 terytorium państwa. Polski model leśnictwa, oparty o zasady trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, nie tylko zapewnia wiele tysięcy miejsc zatrudnienia i dostarcza ok. 3% polskiego PKB, ale nadto umożliwia społeczeństwu swobodne korzystanie z dobrodziejstw lasu. Procedowane przez organy Unii Europejskiej zmiany

przepisów traktatowych zmierzające do odebrania państwom członkowskim wyłącznej kompetencji w dziedzinie leśnictwa grożą zachwianiem polskiego modelu trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej.

W związku z podejmowanymi przez organy Unii Europejskiej działaniami zmierzającymi do odebrania państwom członkowskim możliwości samodzielnego stanowienia prawa w dziedzinie leśnictwa zachodzi konieczność obrony polskich lasów. Blisko stuletnia tradycja narodowego charakteru Lasów Państwowych, utrwalona dzięki wyjątkowej pracy wielu pokoleń polskich leśników – leśników, którzy odegrali doniosłą rolę w odzyskaniu przez Polskę niepodległości – jest zagrożona. Kierując się konstytucyjnym obowiązkiem władz publicznych w zakresie ochrony środowiska naturalnego, dążąc do ochrony trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, działając w szeroko rozumianym interesie narodowym nie można dopuścić do ingerencji organów Unii Europejskiej w polską politykę leśną. Nie bez znaczenia jest fakt, że Lasy Państwowe to największa w Unii Europejskiej organizacja zarządzająca lasami należącymi do Skarbu Państwa.

Co ważniejsze, lasów tych dzięki staraniom leśników przybywa. Polska jest w europejskiej czołówce, jeśli chodzi o powierzchnię lasów. Obecnie powierzchnia lasów w Polsce wynosi niemal 10 mln ha, co odpowiada lesistości na poziomie około 30%. Zdecydowana większość to należące do Skarbu Państwa, zarządzane przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, dzięki żmudnej pracy polskich leśników, doprowadził do zwiększenia lesistości kraju została z 21% w roku 1945 do ok. 30% obecnie.

Podjęte próby zmierzają faktycznie do odebrania Polsce prawa do samostanowienia o 1/3 terytorium państwa polskiego. Polski model leśnictwa, oparty o zasady trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, nie tylko zapewnia wiele tysięcy miejsc zatrudnienia i dostarcza ok. 3% polskiego PKB, ale nadto umożliwia społeczeństwu swobodne korzystanie z dobrodziejstw lasu.

Jednym z podstawowych zadań Lasów Państwowych jest udostępnianie lasów całemu społeczeństwu. Opieka państwa nad ogromną większością z nich zapewnia fundamentalną korzyść – swobodny dostęp wszystkich obywateli Polski do lasów. Lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, z pewnymi zastrzeżeniami, są udostępniane dla ludności. Niemal wszystkie kompleksy leśne, z wyłączeniem rezerwatów, obszarów chronionych, udostępnione są do ruchu

pieszego, rowerowego i lokalnie do jazdy konnej. Okresowe lub stałe zakazy wstępu do lasu są wprowadzane po to, aby chronić przyrodę lub zapewnić bezpieczeństwo ludziom.

Udostępnianie lasów dla społeczeństwa i edukacji przyrodniczo-leśnej stanowi jedną z funkcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe. Pozwala ono milionom Polaków na swobodny wypoczynek na łonie natury, uprawianie sportu na terenach leśnych oraz szereg innych aktywności. Nie do przecenienia jest również fakt, że gospodarując na gruntach leśnych Skarbu Państwa Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe umożliwia korzystanie z takich dobrodziejstw natury jak zbieranie grzybów czy owoców runa leśnego. Tak szerokie udostępnienie polskich lasów społeczeństwu nie byłoby możliwe bez sprawowania zarządu nad większością lasów w Polsce przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe oraz konsekwentnego realizowania przez nie zasad trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej.

Współdzielenie kompetencji w dziedzinie leśnictwa przez Rzeczpospolitą Polską z Unią Europejską niesie ze sobą zagrożenie dla polskiego modelu trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej. Zarówno gospodarcza, jak i społeczna funkcja lasu nie będą mogły być realizowane w dotychczasowym zakresie. Zagrożony będzie nie tylko byt wielu tysięcy rodzin związanych z leśnictwem i przemysłem drzewnym, ale również swoboda korzystania z lasów przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. Tylko zachowanie wyłącznej kompetencji do kształtowania polityki związanej z ochroną i gospodarowaniem lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa przez władze publiczne Rzeczypospolitej Polskiej stanowi gwarancję zachowania w nie pogorszonym stanie i przekazania tego depozytu przyszłym pokoleniom.

Polskie lasy są własnością całego narodu. Pisał o tym Adam Loret, pierwszy dyrektor Lasów Państwowych, wybitny leśnik i wspaniały patriota, który poświęcił życie pracując dla Polski i polskich lasów:

„Znaczenie gospodarstwa leśnego nie ogranicza się jedynie do strony ekonomicznej w życiu narodu. Las posiada jeszcze wiele niezastąpionych dla kraju właściwości, że wymienimy tylko wpływ jego na klimat, wilgotność i ochronę gleby, zdrowotność itd. Tylko państwo, jako właściciel, jest w stanie przez racjonalne gospodarowanie lasami uwydatnić wszystkie ekonomiczne, przyrodnicze i kulturalne korzyści, płynące z nich dla kraju. Państwo, którego istnienie nie mierzy się wiekiem ludzkiego życia, które powołane jest do troski zarówno o dzisiaj, jak i o jutro bytu narodu i kraju”.

Dla polskich leśników las jest nie tylko miejscem pracy, ale także pasją. Każdego dnia ponad 25 tysięcy osób zatrudnionych w Lasach Państwowych pracuje z zaangażowaniem po to, by polskie lasy przetrwały i rozwijały się. Lasy Państwowe stanowią depozyt, który nie może zostać roztrwoniony w imię przemijających ideologii czy doraźnych interesów. Lasy Państwowe stanowią depozyt, który musi zostać przekazany kolejnym pokoleniom Polaków. Nie będzie to jednak możliwe bez kształtowania polityki leśnej w ten sposób, by miała ona na celu zachowanie dziedzictwa narodowego lasów stanowiących własność Skarbu Państwa. Niezbędne jest zatem zobowiązanie w drodze ustawy władzy publicznych do zachowania wyłącznej kompetencji w zakresie decydowania o polityce leśnej Polski. Władze publiczne muszą zatem zostać obowiązane do podejmowania działań zmierzających do ograniczania roli Unii Europejskiej w zakresie ochrony i gospodarowania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa w ten sposób, by zachowany został narodowy charakter strategicznego zasobu i dobra przyrodniczego jakim są lasy stanowiące własność Skarbu Państwa.

Mając na względzie charakter procedowanych zmian zmierzających do zmiany traktatów europejskich mogącej w konsekwencji uniemożliwić skuteczne wykonywanie konstytucyjnego obowiązku władz publicznych w zakresie ochrony środowiska naturalnego niezbędne jest wzmocnienie zobowiązania władz publicznych do dbałości o lasy będące własnością Skarbu Państwa. Co prawda przepisy ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2022 r. poz. 672), wzmocnione dodatkowo normami ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz. U. z 2018 r. poz. 1235) nie zapewniają dostatecznej ochrony polskich lasów przed możliwymi zagrożeniami wynikającymi z projektowanej zmiany traktatów europejskich.

Dodatkowo projekt przewiduje, że Minister właściwy do spraw środowiska będzie przedstawiał corocznie do dnia 31 marca Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej sprawozdanie z realizacji:

- 1) nadzoru nad gospodarką leśną;
- 2) celów trwale zrównoważonej gospodarki leśnej.

W sprawozdaniu minister uwzględnił będzie cele trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach i przedstawiał będzie sposób ich realizacji.

W projekcie przewidziano również zmianę ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 1395) polegającą na konieczności uzyskania przez Radę Ministrów akceptacji stanowiska RP przez Sejm przed rozpatrzeniem w Radzie projektu aktu ustawodawczego Unii Europejskiej albo projektu aktu prawnego Unii Europejskiej przyjmowanego na podstawie art. 352 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącego leśnictwa. Sejm udzielał będzie akceptacji stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Dodatkowo przewidziano w projekcie obowiązek uzyskania pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej przed przedstawieniem przez Radę Ministrów w Radzie stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu aktu prawnego Unii Europejskiej dotyczącego leśnictwa. Obowiązek ten dotyczył będzie w szczególności projektu aktu prawnego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 82 ust. 2 lit. d, art. 83 ust. 1 akapit trzeci lub art. 86 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komisja sejmowa właściwa do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej opiniuje projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy członków Komisji.

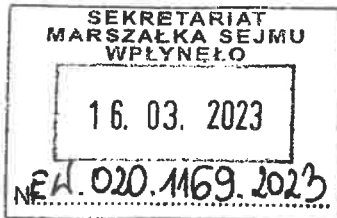
Projekt zakłada ponadto rozwiązania z zakresu bezpieczeństwa prezentowania stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej przed organami Unii Europejskiej. W przypadku nieudzielenia przez Sejm wstępnej akceptacji stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej lub w przypadku niezyskania pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej do stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej lub w przypadku niezyskania pozytywnej opinii Sejmu do stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej Rada Ministrów zobowiązana jest zmodyfikować informację o stanowisku Rzeczypospolitej Polskiej, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu w Radzie lub zmienić informację zawierającą uzasadnienie stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w celu uzyskania wstępnej akceptacji Sejmu lub pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej lub Sejmu. Do dnia uzyskania wstępnej akceptacji lub pozytywnych opinii Rada Ministrów nie może przedstawić stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej organom Unii Europejskiej.

Wejście w życie projektowanych regulacji nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, dn. 16 marca 2023 r.

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
„W obronie polskich lasów”
na rzecz ustawy o zmianie ustawy o lasach
ul. Gabriela Narutowicza 6/U1
70-231 Szczecin

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Zawiadomienie o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej

Działając na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2120) zawiadamiam o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej.

Nazwa Komitetu oraz adres jego siedziby:

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej „W obronie polskich lasów” na rzecz ustawy o zmianie ustawy o lasach
ul. Gabriela Narutowicza 6/U1
70-231 Szczecin

Pełnomocnik Komitetu:

Michał Gzowski, zam. ul. _____, PESEL: _____

Zastępca pełnomocnika Komitetu:

Michał Woś, zam. ul. _____, PESEL: _____

W załączeniu przedkładam:

- 1) oświadczenie grupy obywateli polskich posiadających prawo wybierania do Sejmu o przystąpieniu do Komitetu wraz z danymi, o których mowa w art. 5 ust. 2 ww. ustawy
- 2) projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach
- 3) wykaz podpisów obywateli popierających projekt ustawy

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-WP.020.58.2023

Data wpływu 16.03.2023r.

Michał
Gzowski

Michał Woś

POSTANOWIENIE NR 7
MARSZAŁKA SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 marca 2023 r.

o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej
„W obronie polskich lasów” na rzecz ustawy o zmianie ustawy o lasach

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 2018 r. poz. 2120) postanawiam o przyjęciu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „W obronie polskich lasów” na rzecz ustawy o zmianie ustawy o lasach.

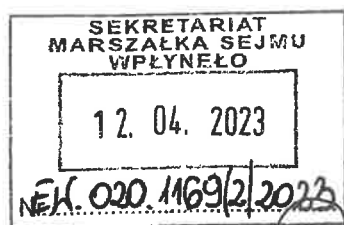
MARSZAŁEK SEJMU

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Elżbieta Witek".

Elżbieta Witek

Warszawa, dn. 12 kwietnia 2022 r.

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
„W obronie polskich lasów”
na rzecz ustawy o zmianie ustawy o lasach
ul. Gabriela Narutowicza 6/U1
70-231 Szczecin

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

Działając jako pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „W obronie polskich lasów” na rzecz ustawy o zmianie ustawy o lasach na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2120) niniejszym wnoszę projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach wraz z załączonym wykazem obywateli popierających projekt.

Z wyrazami szacunku,

Michał Rowicki

W załączeniu:

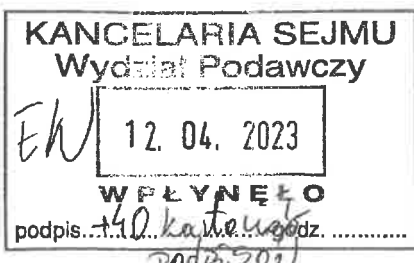
- 1) projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach
- 2) wykaz podpisów obywateli popierających projekt ustawy

[Handwritten signature]

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-25P.020.58.3.2023

Data wpływu 12.04.2023r.

Warszawa, 12 kwietnia 2023 r.

**Protokół wstępny
z przyjęcia podpisów obywateli popierających projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach**

Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „W obronie polskich lasów” na rzecz ustawy o zmianie ustawy o lasach, na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. z 2018 r. poz. 2120), składa projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach wraz z uzasadnieniem oraz wykaz podpisów obywateli popierających projekt ww. ustawy, zebrany w 40 paczkach.

Paczki zostaną umieszczone w zamykanych pojemnikach i złożone w zamykanym pomieszczeniu.

Przeliczenie kart wykazu rozpocznie się w dniu 19 kwietnia 2023 r. o godz. 16.00 w Kancelarii Sejmu.

Przedstawiciele Komitetu mają możliwość uczestniczenia w czynności przeliczenia kart wykazu, jednak ich nieobecność nie wstrzymuje przeprowadzenia tej czynności.

Z ustalenia liczby kart wykazu sporządza się protokół.

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej,
składający podpisy:

Michal Graw

Kancelaria Sejmu,
KANCELARIA
przyjmująca podpisy:
Biuro Prawne i Spraw Pracowniczych
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 WARSZAWA

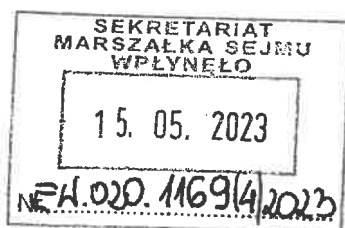
RADCA PRAWNY

Granatowicz

Anita Granatowicz-Majewska

Warszawa, dnia 12 maja 2023 roku

Komitet Inicjatywy Ustawodawczej
„W obronie polskich lasów”
Na rzecz ustawy o zmianie ustawy o lasach
Ul. Gabriela Narutowicza 6/U1
70-231 Szczecin

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Wielce Szanowna Pani Marszałek,

Do reprezentowania Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej „W obronie polskich lasów” – na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli – został wskazany Pan Michał Gzowski a jako osoba uprawniona do jego zastępstwa w pracach nad projektem ustawy został wskazany Pan Michał Woś.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS - UP. 020.58.8.2023
Data wpływu 15.05.2023

Z wyrazami szacunku,

Michał Gzowski

Warszawa, 17 maja 2023 r.

BAS-WAPEiM-894/23

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA IGŚ

L.dz. ...DS.120.219.2023

Data wpływu ...23.05.2023

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o lasach (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej: Michał Gzowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

W art. 1 projektu zaproponowano znowelizowanie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach¹, dalej: „ustawa o lasach”. Projektodawcy proponują dodanie preambuły do ustawy o lasach. Zgodnie z proponowanym art. 5c ustawy o lasach minister właściwy do spraw środowiska ma przedstawiać corocznie Sejmowi, do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji nadzoru nad gospodarką leśną oraz celów trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Ponadto do ustawy o lasach ma zostać dodany rozdział 1a „Kompetencje w zakresie gospodarowania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa”. Proponowane w nim przepisy stanowią, że Rzeczpospolita Polska (RP) zachowuje wyłączną kompetencję do kształtowania i realizacji polityki związanej z ochroną i gospodarowaniem lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa (art. 6a), a władze publiczne są obowiązane do kształtowania polityki leśnej mającej na celu zachowanie dziedzictwa narodowego lasów stanowiących własność Skarbu Państwa (art. 6b) oraz niepodejmowania działań oraz do sprzeciwiania się działaniom zmierzającym do nadawania Unii Europejskiej (UE) kompetencji w zakresie ochrony i gospodarowania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa (art. 6c).

W art. 2 projektu proponuje się znowelizowanie ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii

¹ Dz. U. z 2022 r. poz. 672, ze zm.

Europejskiej², dalej: „ustawa kooperacyjna”. Zgodnie z dodawanym art. 11 ust. 1a ustawy kooperacyjnej przed rozpatrzeniem w Radzie projektu aktu ustawodawczego UE albo projektu aktu prawnego UE przyjmowanego na podstawie art. 352 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) dotyczącego leśnictwa Rada Ministrów ma przedstawiać Sejmowi, w celu udzielenia wstępnej akceptacji, na piśmie informację o stanowisku RP, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu w Radzie. Sejm ma udzielać wstępnej akceptacji temu stanowisku RP większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów (art. 11 ust. 1b). Zgodnie z dodawanym art. 12 ust. 2a ustawy kooperacyjnej przedstawienie przez Radę Ministrów w Radzie stanowiska RP w sprawie projektu aktu prawnego UE, o którym mowa w art. 12 ust. 1 i 2 tej ustawy, dotyczącego leśnictwa wymaga uzyskania pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej. Komisja ta ma opiniować taki projekt stanowiska RP większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy swoich członków (art. 12 ust. 2b). Na wniosek 15 posłów opinię do takiego projektu stanowiska ma przedstawiać Sejm większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów (art. 12 ust. 2c). Zgodnie z dodawanym art. 13 ust. 3 ustawy kooperacyjnej w przypadku nieudzielenia przez Sejm wstępnej akceptacji, o której mowa w art. 11 ust. 1a lub niezyskania pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej, o której mowa w art. 12 ust. 2a, lub pozytywnej opinii Sejmu, o której mowa w art. 12 ust. 2c, Rada Ministrów ma zmienić informację o stanowisku RP, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu w Radzie lub zmienić informację zawierającą uzasadnienie stanowiska RP. Do dnia uzyskania wstępnej akceptacji lub pozytywnych opinii, o których mowa w ust. 3, Rada Ministrów nie może przedstawić stanowiska RP organom UE (art. 13 ust. 4).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy trzeba wziąć pod uwagę:

- art. 5 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), które stanowią, że „1. Granice kompetencji Unii wyznacza zasada przyznania. Wykonywanie tych kompetencji podlega zasadom pomocniczości i proporcjonalności. 2. Zgodnie z zasadą przyznania Unia działa wyłącznie w granicach kompetencji przyznanych jej przez państwa członkowskie w Traktatach do osiągnięcia określonych w nich celów. Wszelkie kompetencje nieprzyznane Unii w Traktatach należą do państw członkowskich.”;

² Dz. U. poz. 1395.

- art. 4 ust. 3 TUE, który stanowi, że „Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Unia i państwa członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki ogólne lub szczególne właściwe dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatów lub aktów instytucji Unii.

Państwa członkowskie ułatwiają wypełnianie przez Unię jej zadań i powstrzymują się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii.”;

- art. 2 ust. 2 TfUE, który stanowi, że „Jeżeli Traktaty przyznają Unii w określonej dziedzinie kompetencję dzieloną z państwami członkowskimi, Unia i państwa członkowskie mogą stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. Państwa członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia nie wykonała swojej kompetencji. Państwa członkowskie ponownie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji.”;

- art. 4 ust. 1 TfUE, zgodnie z którym „Unia dzieli kompetencje z państwami członkowskimi, jeżeli Traktaty przyznają jej kompetencje, które nie dotyczą dziedzin określonych w artykułach 3 i 6.”;

- art. 4 ust. 2 lit. e TfUE, zgodnie z którym kompetencje dzielone między Unią a państwami członkowskimi stosują się do dziedziny „środowisko”;

- tytuł XX „Środowisko” w części trzeciej TfUE, w tym art. 191 ust. 1 TfUE, który określa, że polityka Unii w dziedzinie środowiska przyczynia się do osiągnięcia celów takich jak zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska oraz ostrożne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych;

- dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.7.1992, s. 7, ze zm.), dalej: „dyrektywa siedliskowa”;

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20 z 26.1.2010, s. 7, ze zm.), dalej: „dyrektywa ptasia”.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Zgodnie z proponowanym art. 6a ustawy o lasach RP zachowuje wyłączną kompetencję do kształtowania i realizacji polityki związanej z ochroną i gospodarowaniem lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa. Ze względu na to, że przywołanej regulacji jest mowa o wyłącznej kompetencji, jaka miałyby przysługiwać Polsce w określonej dziedzinie, konieczne jest przeprowadzenie jej oceny pod kątem przepisów prawa UE określających podział kompetencji pomiędzy Unią a jej państwami członkowskimi.

Kluczowe postanowienia traktatowe odnośnie do podziału kompetencji określają, że „granice kompetencji Unii wyznacza zasada przyznania” (art. 5 ust. 1 zdanie pierwsze TUE) oraz „wszelkie kompetencje nieprzyznane Unii w Traktatach należą do państw członkowskich” (art. 5 ust. w zdanie drugie TUE). Z postanowień tych wynika, że kompetencje Unii istnieją tylko i wyłącznie wtedy, gdy jest to określone w Traktatach, co uwidacznia art. 5 ust. 2 zdanie pierwsze TUE: „Zgodnie z zasadą przyznania Unia działa wyłącznie w granicach kompetencji przyznanych jej przez państwa członkowskie w Traktatach do osiągnięcia określonych w nich celów”. Natomiast w stosunku do kompetencji państw członkowskich nie ma potrzeby ich pozytywnego określenia, ponieważ w razie nieprzyznania danej kompetencji Unii przysługują one z mocy prawa państwom członkowskim.

Należy zatem zbadać, jak w świetle powyższego zakwalifikować określoną w art. 6a ustawy o lasach „kompetencję do kształtowania i realizacji polityki związanej z ochroną i gospodarowaniem lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa”. Wymaga odnotowania, że w ten sposób opisana kompetencja jest zarówno złożona, jak i niejednoznaczna prawnie. W jej skład wchodzi pojęcie „kształtowania i realizacji polityki”, które zostaje odniesione do „ochrony lasów” i „gospodarowania lasami”, a na dodatek jest to ograniczone do „lasów stanowiących własność Skarbu Państwa”. Tak sformułowany zakres kompetencji nie pozwala na precyzyjne określenie jej normatywnego znaczenia, a to utrudnia jej kwalifikację na podstawie przepisów prawa UE. Trzeba zauważyć, że w przepisach TUE oraz TfUE nie zamieszczono postanowień, które określałyby prowadzenie polityki związanej z ochroną lasów lub gospodarowania lasami. Nie oznacza to jednak, że tak rozumiana dziedzina może zostać automatycznie uznana za objętą wyłączną kompetencją państw członkowskich.

Przede wszystkim pojęcia „ochrona lasów” nie można uznać za autonomiczne względem „ochrony środowiska”, w tej zaś dziedzinie Unia ma na mocy Traktatów określone kompetencje. W myśl art. 4 ust. 2 lit. e TfUE do dziedziny „środowisko” stosują się kompetencje dzielone między Unią a państwami członkowskimi. Na mocy art. 2 ust. 2 TfUE w takim przypadku Unia i państwa członkowskie mogą stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie, a państwa członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia nie wykonała swojej kompetencji, a także ponownie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji.

Podstawowymi przepisami traktatowymi w dziedzinie środowiska są art. 191-193 TfUE, wśród których szczególne znaczenie ma art. 191 ust. 1 TfUE, wyznaczający cele, do których osiągnięcia ma przyczynić się polityka Unii w dziedzinie środowiska, m.in. zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska oraz ostrożne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych. Na podstawie przywołanych przepisów TfUE są przyjmowane akty prawa

po pochodnego dotyczące różnych aspektów ochrony środowiska. Mając na względzie przedmiotowy zakres opiniowanego projektu ustawy, powinno się zwrócić uwagę na dyrektywę siedliskową oraz dyrektywę ptasia, czyli akty, których celem jest ochrona przyrody także na terenach leśnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy siedliskowej ma ona na celu przyczynienie się do zapewnienia różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na europejskim terytorium państw członkowskich, do którego stosuje się Traktat, a środki podejmowane zgodnie z tą dyrektywą mają na celu zachowanie lub odtworzenie, we właściwym stanie ochrony, siedlisk przyrodniczych oraz gatunków dzikiej fauny i flory ważnych dla Wspólnoty [UE – dopisek BAS]. Zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy ptasiej odnosi się ona do ochrony wszystkich gatunków ptactwa występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich, do którego stosuje się Traktat, oraz ma na celu ochronę tych gatunków, gospodarowanie nimi oraz ich kontrolę i ustanawia reguły ich eksploatacji.

Uwzględniając powyższe, należy stwierdzić, że projektowany art. 6a ustawy o lasach może zostać uznany za niezgodny z prawem UE, ponieważ zmierza on do przyznania Polsce wyłącznej kompetencji w zakresie należącym do dziedziny środowiska, w której kompetencje są dzielone między Unią a państwami członkowskimi. Propozycja, aby Polska miała wyłączną kompetencję do kształtowania i realizacji polityki związanej z ochroną i gospodarowaniem lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa, może bowiem skutkować tym, że w odniesieniu do części terytorium RP podważone zostałyby podstawy prawne obowiązywania prawa UE w dziedzinie ochrony środowiska. Takie rozwiązanie jest wątpliwe nie tylko w świetle art. 2 ust. 2 TfUE w związku z art. 4 ust. 2 lit. e i art. 191-193 TfUE, ale także nasuwa zastrzeżenia co do zgodności z art. 4 ust. 3 TUE. W akapicie pierwszym tego przepisu określono, że zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Unia i państwa członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów. W art. 4 ust. 3 zdaniu drugim i trzecim zobowiązano państwa członkowskie do podejmowania wszelkich środków ogólnych lub szczególnych właściwych dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatów lub aktów instytucji Unii oraz ułatwiania wypełniania przez Unię jej zadań i powstrzymania się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii. W świetle przywołanych postanowień traktatowych można stwierdzić, że przyjęcie art. 6a ustawy o lasach w zaproponowanym brzmieniu mogłoby zagrozić realizacji celów Unii w zakresie ochrony środowiska, wobec czego mogłoby zostać uznane za naruszenie zasady lojalnej współpracy w rozumieniu art. 4 ust. 3 TUE.

Konkludując należy wskazać, że proponowany art. 6a ustawy o lasach może zostać uznany za niezgodny z art. 2 ust. 2 TfUE w związku z art. 4 ust. 2

lit. e i art. 191-193 TfUE oraz z art. 4 ust. 3 TUE. W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem UE.

4. Konkluzja

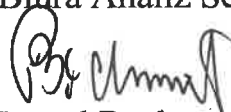
Art. 6a ustawy o lasach zaproponowany w art. 1 obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o lasach może zostać uznany za niezgodny z art. 2 ust. 2 TfUE w związku z art. 4 ust. 2 lit. e i art. 191-193 TfUE oraz z art. 4 ust. 3 TUE.

W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem UE.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Paweł Bachmat

Warszawa, 17 maja 2023 r.

BAS-WAPEiM-895/23

SECRETARIAT Z-CY SZEFA KG

L.dz. JS.120.210.2023(2)

Data wpływu 20.05.2023

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy obywatelski projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach (pełnomocnik Komitetu Inicjatywy Ustawodawczej: Michał Gzowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

W art. 1 projektu zaproponowano znowelizowanie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach¹, dalej: „ustawa o lasach”. Projektodawcy proponują dodanie preambuły do ustawy o lasach. Zgodnie z proponowanym art. 5c ustawy o lasach minister właściwy do spraw środowiska ma przedstawiać corocznie Sejmowi, do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji nadzoru nad gospodarką leśną oraz celów trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Ponadto do ustawy o lasach ma zostać dodany rozdział 1a „Kompetencje w zakresie gospodarowania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa”. Proponowane w nim przepisy stanowią, że Rzeczpospolita Polska (RP) zachowuje wyłączną kompetencję do kształtowania i realizacji polityki związanej z ochroną i gospodarowaniem lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa (art. 6a), a władze publiczne są obowiązane do kształtowania polityki leśnej mającej na celu zachowanie dziedzictwa narodowego lasów stanowiących własność Skarbu Państwa (art. 6b) oraz niepodejmowania działań oraz do sprzeciwiania się działaniom zmierzającym do nadawania Unii Europejskiej (UE) kompetencji w zakresie ochrony i gospodarowania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa (art. 6c).

W art. 2 projektu proponuje się znowelizowanie ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej², dalej: „ustawa kooperacyjna”. Zgodnie z dodawanym art. 11 ust. 1a ustawy kooperacyjnej przed rozpatrzeniem w Radzie projektu aktu ustawodawczego UE albo projektu aktu prawnego UE przyjmowanego na podstawie art. 352 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) dotyczącego leśnictwa Rada Ministrów ma przedstawiać Sejmowi, w celu

¹ Dz. U. z 2022 r. poz. 672, ze zm.

² Dz. U. poz. 1395.

udzielenia wstępnej akceptacji, na piśmie informację o stanowisku RP, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu w Radzie. Sejm ma udzielać wstępnej akceptacji temu stanowisku RP większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów (art. 11 ust. 1b). Zgodnie z dodawanym art. 12 ust. 2a ustawy kooperacyjnej przedstawienie przez Radę Ministrów w Radzie stanowiska RP w sprawie projektu aktu prawnego UE, o którym mowa w art. 12 ust. 1 i 2 tej ustawy, dotyczącego leśnictwa wymaga uzyskania pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej. Komisja ta ma opiniować taki projekt stanowiska RP większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy swoich członków (art. 12 ust. 2b). Na wniosek 15 posłów opinię do takiego projektu stanowiska ma przedstawiać Sejm większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów (art. 12 ust. 2c). Zgodnie z dodawanym art. 13 ust. 3 ustawy kooperacyjnej w przypadku nieudzielenia przez Sejm wstępnej akceptacji, o której mowa w art. 11 ust. 1a lub nieuzyskania pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw leśnictwa i gospodarki leśnej, o której mowa w art. 12 ust. 2a, lub pozytywnej opinii Sejmu, o której mowa w art. 12 ust. 2c, Rada Ministrów ma zmienić informację o stanowisku RP, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektu w Radzie lub zmienić informację zawierającą uzasadnienie stanowiska RP. Do dnia uzyskania wstępnej akceptacji lub pozytywnych opinii, o których mowa w ust. 3, Rada Ministrów nie może przedstawić stanowiska RP organom UE (art. 13 ust. 4).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Obywatelski projekt ustawy **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Paweł Bachmat